

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12647/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Кошић, адвокат из ..., против тужене "Generali osiguranje Srbija" адо Београд, чији је пуномоћник Марко Јовановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 142/22 од 08.02.2022. године, у седници одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 142/22 од 08.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 5504/21 од 23.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљеног страха исплати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа из става првог изреке до траженог износа од 70.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 177.200,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 142/22 од 08.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена у ставу првом изреке, у усвајајућем делу, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљеног страха исплати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, те је тужилац обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 78.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.01.2019. године, а вредност предмета спора је 70.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**